

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemán veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljá trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 113.

V Ljubljani, v sredo 20. maja 1885.

Letnik XIII.

Dragi rojaki!

V drugič gremo pod grof Taaffe-jevím ministerstvom po minuli šestletni dóbi k volitvam za državni zbor. Tako dolgo se še ni držala nobena vlada, od kar so nam presvitli Cesar podelili ustavne pravice, kot sedanja.

Gotovo najboljši dokaz, da načela te vlade, ki hoče vsem narodom biti enako pravična, najbolje ugajajo naravi, željam in potrebam razno-narodne avstrijske države.

Zatorej nas z radostjo in zaupanjem napolnuje slovesno v prestolnem govoru izrečeno zagotovilo, da bo sedanja vlada z vstrajnostjo in vdanostjo za državno blaginjo nadaljevala nastopljeni pot, da začeto delo dovrši. Nadaljevalo se bo torej prizadevanje, da se doseže vsem enako koristno ravnotežje v državnem gospodarstvu; posebno pa, da se popolnoma vresniči po ustavi vsem narodom zagotovljena narodna ravnopravnost kot pogoj prave ustavne svobode, kot pogoj resnične sloge in bratovstva med raznimi narodi te države. Našim poslancem bo pa še posebna naloga, da se tudi nižjim, pod prejšnjimi tako imenovanimi liberalnimi vladami popolnoma zanemarjenim stanovom, in to: kmetu, obrtniku in delavcu, kolikor mogoče, zboljša težavno življenje, da se dopolnijo in olajšajo pota trgovini in prometu po zgradbi naši deželi potrebnih železnic, da se posebno nam izpolni dolgoletna želja zastran Dolenjske železnice, in da tudi naša dežela dobi potrebne kmetijske in obrtnijske šole.

Res, da nam iz raznih nemških krajev na ušesa doní krik ene stranke, ki v imenu nemške kulture in nemške hegemonije zahteva zatiranje naše narodnosti in našega jezika in s tem zatiranje našega dušnega in materijalnega napredka; ki v istem hipu, ko izreka avtonomijo posameznih dežel in kraljestev za pogubno državni moči, dela na odcepljenje Galicije in Dalmacije od sedanje državne zveze in po tem takem na omajanje samostalnosti in moči naše čestite Avstrije, ki je zdaj edina bramba, edini ščit našega deželnega in narodnega bitja.

Kakor nas pa ti, za človeško omiko nečastni pojavi silijo k skrajni opreznosti, tako nas zopet tolažijo in habré pravicoljubni, patrijotični glasovi od druge nemške strani, iz tabora nemških konservativcev, povdarjajoči na podlagi naše sv. vere pravico, spravo in ravnopravnost vseh avstrijskih narodov. Takim Nemcem radi podamo svojo roko in bomo z njimi, ter v prijazni zvezi z našimi slavjanskimi sodržavljani delali za blagostanje nas vseh, ter na srečo in slavo skupne naše domovine Avstrije po lepem gáslu našega presvitlega, vse svoje narode enako ljubečega vladarja: „Viribus unitis.“ (Z združenimi močmi).

Ako so pa to naša načela, katerim gotovo vsi radostno pritrjujete, potem ne bo treba dolzih premislekov, kake in katere poslance bomo volili v ta državni zbor. Kdo bi nas mogel v njem primerneje zastopati in bolje delati na to, da se nameni, v prestolnem govoru naznačeni, dosežejo, ko tisti, kateri so za ista načela v kljub velikanskim težavam zvesto in vstrajno že delali v pretekli dóbi državnega zbora, ter djansko dokazali, da so tej nalogi kos.

Može, ki Vam jih priporočamo za poslance, že poznate iz skušnje mnogih let in veste, da se moremo na-nje popolnoma zanašati. Vsi so naši rojaki, častiti in spoštovani v domovini in drugod. Oni so popolnoma nezavisni in torej lahko brez straha in brez stranskih oziróv zastopajo naše koristi zgolj po svoji vesti in svojem prepričanju.

Tudi drugod, kakor je vidno iz javnih glasil, bodo stari poslanci državnozbornske desnice, ki so ji bili zvesti, zopet voljeni. S temi svojimi starimi zavezniki ponové naši dosedanji poslanci še krepkeje prejšnjo trdno zvezo v nepremagljivo brambo proti vsem sovražnim napadom na naše pravice in v dosego tega, kar je naši državi, naši deželi in našem slovenskemu narodu potrebno.

Saj nas skušnja uči, da posamezni poslanec, naj si je še tako moder in delaven, v državnem zboru sam ne opravi ničesar; le od složnega ravnanja naših poslancev v prijateljski zvezi z enakomislečimi poslanci drugih dežel je upati dobrih vspehov.

Izrekli so se pa tudi vprašani zaupni možje za sedanje poslance, za nekatere soglasno, za druge z odločno večino.

Centralni volilni odbor vam torej po vsestranskem prevdanku z dobro vestjo s o g l a s n o priporoča stare poslance — izimši Ljubljano, kjer se je g. Peter Grasselli, župan Ljubljanski, iz službenih oziróv poslanstvu odpovedal.

Centralni volilni odbor se trdno nadja, da se boste po tem priporočilu vsi ravnali, zvesto držali se narodne discipline, dobro znajoč, da s trdno disciplino tudi mala vojska zmaga, brez discipline pa velika propada. Naj vam bodo v tem izgled ravno naši dosedanji poslanci, na katerih trdni slogi in disciplini so se brez vspeha razbijali sovražni levičarski napadi.

Bodi še dostavljeno, da vse te poslance — razven onega za Ljubljansko mesto — vam je priporočal uže naš nepozabljivi stari voditelj, zdaj že v božjem miru počivajoči, rajni g. dr. Janez Bleiweis, čegar spomin nam je svet in čegar gásló: „Vse za vero, za dom, za cesarja“, nam bodi tudi zdaj naše edino vodilo.

Kandidatje, ktere Vam volilni odbor priporoča v soglasno izvolitev, so:

I. V kmečkih občinah

due 28. maja t. l.

a) Za sodnijske okraje: **Ljubljanska okolica, Vrhnika, Velike Lašiče, Ribnica, Litija in Zatičina:**

gosp. **Karl Klun,**
kanonik in deželni poslanec v Ljubljani.

b) Za sodnijske okraje: **Kamnik, Brdo, Kranj, Loka, Tržič, Radolca in Kranjska gora:**

prevzv. gosp. grof **Karl Hohenwart,**
tajni svetovalec Nj. Veličanstva, predsednik najvišemu računskemu dvoru in grajščak v Ravnah na Notranjskem.

c) Za sodnijske okraje: **Postojna, Bistrica, Senožeče, Vipava, Logatec, Lož in Idrija:**

gosp. **Adolf Obreza,**
posestnik in deželni poslanec iz Cirknice.

d) Za sodnijske okraje: **Novomesto, Krško, Kostanjevica, Cermonelj in Metlika:**

gosp. **Viljem Pfeifer,**
posestnik in deželni poslanec.

e) Za sodnijske okraje **Kočevje, Trebnje, Žužemberk, Radeče in Mokronog:**

svitli knez **Ernst Windischgrätz,**
bivši državni poslanec.

II. V mestih in trgih,

dne 2. junija t. l.

a) Za Ljubljano, ki voli 2. junija, in za obrtno in trgovinsko zbornico, ki voli 3. junija vsled soglasnega sklepa volilnega shoda dne 19. maja:

prevzv. gosp. grof **Karl Hohenwart**,
tajni svetovalec Nj. Veličanstva, predsednik najvišjemu računskemu dvoru in grajšček v Ravnah na Notranjskem.

b) Za Postojno, Idrijo, Vrhniko, Lož, Radolico, Tržič, Kamnik, Kranj in Loko:

gosp. dr. **Josip Poklukar**,
posestnik in deželni poslanec v Ljubljani.

c) Za Rudolfovo (Novomesto), Višnje gor, Krško, Kostanjevico, Černomelj, Metliko, Kočevje in Ribnico:

g. grof **Albin Margheri**,
grajščak v Otočci pri Rudolfovem.

Centralni volilni odbor v Ljubljani

dne 20. maja 1885.

Luka Svetec, deželni poslanec. **Ivan Murnik**, deželni odbornik. **Peter Grasselli**, župan in deželni poslanec. **Dr. Josip Vošnjak**, deželni odbornik. **Dr. Karl vitez Bleiweis-Trsteniški**, deželni poslanec. **Luka Robič**, deželni poslanec.

Volilni shod Ljubljanski.

Včeraj zvečer ob sedmih zbralo se je bilo čez 200 volilcev Ljubljanskih izmed raznoterih stanov v mestni dvorani, da bi se posvetovali, koga si hočejo izbrati kot kandidata za prihodnje volitve v državni zbor. Dvakrat poprej so se bili pa sošli zaupni možje, da bi se pogovorili, kdo naj bi se javnemu volilnemu shodu priporočal kot pripraven kandidat.

Podpredsednik volilnega odbora, g. Murnik, pričel je zborovanje povdarjaje važnost volilnega shoda, ter je nasvetoval, da naj si volilni shod za predsednika izbere g. župana Petra Grassellija. Volilci so z živahnimi dobro-klici naznanjali, da so s tem predlogom zadovoljni.

Gosp. župan Grasselli potem prevzame predsedništvo, ter še enkrat omenja važnost volitve v državni zbor, ob enem pa naznanja, da naj se oglasi, kdor želi kandidirati sam, ali pa priporočati koga drugega.

Po kratkem molčanju se oglasi gosp. dr. Josip Vošnjak in v obširnejem govoru slika zasluge in silno važni pomen grofa Hohenwarta, na kterega se s ponosom ozira ne samo dežela Kranjska, ampak tudi vse druge dežele. Najprej omenja za nas Slovence posebno važne dôle, ko je bil grof Hohenwart minister, in ko so se nam gledé naše narodnosti zlasti v šolskem oziru dovolile marsiktere reči, kojih si nam še poznejša nasprotna ministerstva niso upala popolnoma odvzeti, in ki so se v novejši dôle še veliko bolj razširile.

Potem omenja Hohenwartovega delovanja v državnem zboru kot voditelja manjšine pod Auerspergovim ministerstvom; njegovo tedanje krdelce bilo je jako majhno; zbralo se je bilo okoli njega v začetku komaj kakih 30 do 35 poslancev, kterih število se je pa vsled velike modrosti in previdnosti grofa Hohenwarta kmalo pomnožilo. Nihče bi se ne bil nadejal, da bode ta neznatna manjšina kedaj dospela do večine. In vendar se je to pred šestimi leti zgodilo. Govornik nadalje opisuje delavnost grofa Hohenwarta v zadnji šestletni dôle, ko je bil duša

večini državnega zbora, ter s krepko roko in modro glavo edinil raznotere stranke državnega zbora, da se je iz početka jako neznatna večina čedalje bolj okrepčala ter se v bran postavila vsim silnim napadom in nakanam manjšine. Konečno je še omenjal, koliko je grof Hohenwart storil tudi za naše domače in narodne zadeve in bil vsigdar pripravljen s svojim mogočnim vplivom podpirati vse zahteve naših slovenskih poslancev, ter je sklepal, da Ljubljansko mesto nima pripravnejšega kandidata za državni zbor, kakor grofa Hohenwarta, ki ga volilem predlaga za izvolitev.

Za njim poprime besedo dr. Tavčar, ter podarja, da bode tudi bolj odločna ali tako imenovana radikalna narodna stranka glasovala za grofa Hohenwarta, in sicer iz treh vzrokov. Prvič hoče pokazati, da ona ni nasprotnica vladi grofa Taaffeja; in ker je grof Hohenwart tako rekoč vtelesba te sisteme, zato bode ona zanj glasovala in bo to glasovanje nekaka zaupnica za vlado Taaffejevo. Drugič. Odločno narodna stranka neče, da bi se tudi v Ljubljani pokazala žalostna prikazen, kakoršno vidimo v dolenskih mestih, kjer si srdito nasproti stojite dve narodni stranki. In tretjič se odločno narodna stranka nadeja, da bode grof Hohenwart tudi v materijalnem oziru glavnemu mestu Kranjskemu zamogel veliko več koristiti, kakor kak drug poslanec, zato je on s svojo stranko za kandidaturo grofa Hohenwarta.

Ker se ne oglasi noben govornik več, pride predlog dr. Vošnjaka, da se grof Hohenwart sprejme kot kandidat za Ljubljano, na glasovanje, ter se sprejme soglasno z burnimi trikratnimi „živio“-klici. Potem g. predsednik župan Grasselli sklene sejo.

Vsled tega soglasnega sklepa stoji ime grofa Karola Hohenwarta dvakrat med kandidati, ki jih priporoča narodni volilni odbor. Držal se je namreč načela, da proglašajo one kandidate, za ktere se izreče večina volilcev. Gorenjski in Ljubljanski volilci so pa zahtevali soglasno grofa Hohenwarta, toraj ga volilni odbor proglašajo za oba imenovana kraja.

Pa tudi gledé drugih kandidatov, ki jih priporoča, držal se je istega načela; vestno in natančno je preresetaval došle izjave, in naposled oklical za vsak okraj onega kandidata, za kterega se je izrekla večina volilcev. Manjšinam, ki želé drugih mož, na srce pokladamo besede, ki jih je govoril včeraj dr. Tavčar pri volilnem shodu Ljubljanskem, da naj nikar ne kažejo svetu žalostnega prizora nesloge in razdvojitve, ampak naj se vdadó večini in naj glasujejo v soglasju z njo, da bodo naše volitve častne in da svetu pokažemo, da smo politično zrel narod.

Zlasti pa to priporočamo p. i. volilem dolenskih mest. Poroča se namreč od ondot, da hoče prepir med dvema narodnima kandidatom porabiti tretji, nemčursk kandidat dr. Julij Wurzbach, kteremu so zagotovljeni glasovi v Kočevji in nekteri v Novem mestu. Ta prikazen bi morala spametovati narodne volilce in jih prisiliti, da si, pozabivši dosedanji prepir, roke podajo zoper skupnega nasprotnika ter se vsi zedinijo v volitev kandidata, ki ga jim priporoča narodni volilni odbor, ker se je iz došlih mu poročil prepričal, da skupna večina volilcev v dolenskih mestih stoji na njegovi strani. Odločevati pa ne more in tudi ne sme želja enega samega mesta, ampak skupno število vseh volilcev po mestih in trgih, ki so zedinjeni v en volilen okraj.

Toraj častitim volilem še enkrat zakličemo in priporočamo: Volite soglasno može, ki Vam jih priporoča narodni volilni odbor!

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. maja.

Notranje dežele.

Zatirano nemštvo v Avstriji je že v toliki nevarnosti, da se je v svojih zmedenih možganih že za našo armado bati jelo, da bi se ne poslovnila, ker se ravno nemštvo že tako silno zatira. Od kar se je pričela volilna dôle, fakijski časniki dan

LISTEK.

Jan Hollý.

(Dalje.)

3. Življenje.

Jan Hollý rodil se je dne 24. marca 1785 pri sv. Mikulaši „na Büroch“ v županiji Požunski (Pressburg) blizu Šaština, imenitnega mesta hodočastnega na Slovenskem, ne daleč od meje Moravske in Avstrijske. Ljudske šole obiskoval je doma, potem se je učil v Skalici in Požunu, kjer je dovršil gimnazij. Leta 1802 stopil je v nadškofijsko semenišče Ostrogonsko v Trnavi. Tukaj učil se je modroslovja dve leti, a bogoslovja štiri. Dne 20. avgusta 1808 bil je posvečen v duhovnika in postal kapelan v Pobedinu, kjer je ostal do 22. decembra 1811. Odtod bil je prestavljen na kapelanko v Fraštaku, a leta 1814 postal je župnik v Madunicah (Médovnice) ob Vagu.

Že v prvi službi je mladega moža zadela velika nesreča. Večkrat je moral k podružnici iti oprav-

ljat službo Božjo, ravnina, koder je moral hoditi ali prav za prav jezdit, je bila neredkoma prepravljena. Pripetilo se je, da je v ostri zimi ves moker prišel v cerkev in tako vršil sveto opravilo; vsled tega se ga je lotil protin, s kterim je imel opraviti vse žive dni, vzlasti zadnja leta svojega življenja.

Leta 1843 je v Madunicah nastal požar ter zagrabil tudi farno poslopje. Hollý ležal je bolan. V vseobčni zmešnjavi so pozabili na bolnega župnika in le previdnosti Božji se je zahvaliti, da se je nekemu mlaticu posrečilo, župnika iz gorečega doma odnesti v cerkev. Ogenj lotil se je tudi cerkve, in tako se je Hollý nahajal še v večji nesreči. Ko so ga iznesli, bil je na celem telesu ožgan, . . . a vid je skoro povsema zgubil.

Onesrečenec ni mogel dalje opravljati duhovniške službe, postal je za to nesposoben, zatoraj je prosil za mirovino. Željo so mu izpolnili in še tistega leta podal se je k svojemu zvestemu prijatelju Lackoviču, župniku na Dobrej Vodi. Tukaj so mu moči pojemale vse več in več, oči so pa popolnoma odrekle službo, tako, da je v zadnjih letih svojega življenja bil že popolno slep. — Glej podobo pravega pesnika slovanskega.

V tem obžalovanju vrednem položaji tolažila ga je le vera, molitev in skladanje cerkvenih pesnij. Veliki in mogočen duh ni mogel dolgo obstati med vezmi slabega tela, ktero mu je visoki pesniški vzlet zajezilo. Svojo blago dušo izdihnil je dne 14. aprila 1849.

Dan smrti pesnikove je toraj ravno tisti dan, na kterega je ogerski zbor v Debrecinu proglasil popolno neodvisnost dežele od vladajoče hiše Habsburške. V burnih takratnih časih ni bilo mogoče prirediti sijajnega pogreba. Le nekoliko častilcev pokojnikovih zamoglo se je zbrati in mu tako izkazati, kakor pravimo zadujo čast. Še le, ko se je žalostna novica raznesla na dalnje kraje, zajokali so narodnjaki slovenski zavoljo zgube moža, kteri je k oživljenju in povzdigi zapadle slave Slovakov — to ime je za svoj narod rabil Hollý, tako pišeta tudi oba skraja imenovana životopisca — s toliko koristjo prispeval. Hvaležni potomci so pokojnika ovenčali z vencem ljubezni: postavili so mu na grob krasen spomenik.

(Dalje prih.)

na dan lažejo, da je pod sedanjo vladu celó že poveljni jezik v naši armadi v nevarnosti, da ga bodo pri slovanskih polkih zamenili s slovanskim, vsled česar bi bil razpad Avstrije zapečaten. Vsa možna sredstva so že poskušali, kako bi zatirano nemštvo sedanji vladi tla spodkopalo, nobena reč se jim še ni obnesla, povsod in z vsako so propali. „Z armado jih bomo“, mislili so si, in hajd na delo! Pisariti so jeli, da Taaffe hoče celo vojsko poslovaviti in s tem nemštvo v Avstriji smrtni vdarec prizadeti. Slovani, kdo se ne bo smejal tako divni domišljiji! Mi najbolj vemo, koliko je ministru Taaffeju mar za poslovanje države, kaj pa še le vojske! Ves čas njegovega vladanja, da, prejšnjih let niti ne štejemo ne, borimo se dan na dan z besedo in s peresom za enakopravnost z Nemci in Lahi po uradih, pa niti tega ne dobimo, kaj bi bilo še le o poslovanju cele države, za nameček pa celó vojske pričakovati? Volilni manever je to in nič drugega, s katerim bi se potapljaóci fakijski levčarji na površji obdržali. Vlada grofa Taaffeja je pa revica brez primere. Mi ji očitamo, da ničesar za nas ne stori, ker ima vendar na svojem ščitu zapisano: „Pravico in ravnopravnost vsem narodom.“ Nemci zopet, to se zná, da liberalni, črtijo jo kot samega zlodeja, ker ne zatira Slovanstva njenim prednicam slično in ji vsled tega še celó podtikajo, da ona nemštvo zatira. Res, da je težavno vsem vstreti, posebno če je položaj tak, o kakoršnjem se v sv. pismu bere, da ni ne krop ne voda!

Krik o *nemški ednosti* pod milim nebom ni drugega nego gola fraza! Le poglejte jih na primer na Dunaji in po severnih Čehab, kako se koljejo med seboj! Niti enakomisleóci liberalci si niso prijatelji in se delé v Avstrije in nemško-narodne, t. j. Prusjake. Dalje so nemški liberalci razcepilni v semite in protisemite, t. j. prijatelje in nasprotnike židov. Poslednjim na čelu je razupiti Schönerer, in smeli bi trditi, da je on pošteno po svoje pripomogel, da je šla nemška liberalna levica tako na kosce, da je morebiti nikdo več skupaj spravil ne bode. Volitve volilnih mož na gornji Avstriji so nam to zadosti jasno pokazale. Gorenja Avstrija je vendar čisto nemška dežela, da se ji ne dá ugovarjati, in vendar so kmetje vsi, mestjanov pa velik del levčarskim liberalcem nevoljno hrbet obrnili, ker so sprevideli, da jim gre edino le za desetake, narodna beda jim je pa deveta briga. Ravno tako se s studom od njih obračajo nemški kmetje na Českem, kateri imajo le količkaj zdravega razuma, srednja stranka na Moravi in konservativno velikoposestvo po Avstriji. Tako daleč so že prišli, da bivša fakijska opozicija sedaj že drugega življa nima, kakor nemško „irredento“, ktera svojega odrešenika iz velikega nemškega cesarstva pričakuje.

Spomentico o bazilijanski zadevi, ktero so Rusini nedavno v avdijenci presvitlemu cesarju izročili, poslal je naučni minister Konrad gališkemu cesarskemu namestništvu na sporočilo ob svojem času. Pripomnil je tudi, da naj si omenjeno cesarsko namestništvo dotičnega pouka poišče pri rusinskem metropolitu v Lvovu in pa pri rusinskih škofih v Přemyslu in Stanislavu. Pisali smo že, da so Rusini pri omenjeni avdijenci vrlo malo opravili, ker jim je presvitli cesar že tedaj povedal, da se je preosnova pokvarjenega bazilijanskega reda zgodila s sporazumom sv. očeta in rusinskega metropolita. Sedaj gré pa spomenica ravno tjakaj nazaj na sporočilo, od koder je dovoljenje izšlo, ktero je dalo prvi povod pritožbi Rusinom. Vsega tega bi ne bilo, če bi za Rusini ne stali pravoslavni, kateri jih podpihujejo, kar le morejo; le-ti v preosnovanem bazilijanskem redu novo zapreko vidijo, da jim ne bo več tako lahko mogoče Rusinov k pravoslavni cerkvi zapeljovati kakor do sedaj in od tod toliko hujskanja.

Vnanje države.

Srbskemu kralju se na Dunaji ni napravil nikak slovesen sprejem, ker se je kralj Milan izrekel, da ga ne želi. Vsled tega pričakovali so ga na državnem kolodvoru le srbski poslanec na Dunajskem dvoru Milan Bogičević in pa njegovi uradniki.

Tudi *nemškemu državnemu zboru* se letos ni posrečilo pred svojim sklepom celega dnevnega reda rešiti. Pač so rešili in potrdili postavo, da bodo borsni židje tudi davek plačevali od svojih dohodkov, nerešena pa je ostala ona, ki bo dovoljevala medsebojno iztiravanje budodeleev, kakor so nihilisti, socialisti in anarhisti, kateri imajo navado, da se po storjenem hudodelstvu preselijo v sosednjo državo, s čemur so se do sedaj navadno pravici umaknili. Bismark je po vsi sili tiščal, da se mora postaviti sprejeti, ko pa vidi veliko opozicijo, je nekoliko potihnil in jo je rajši na bodoče zasedanje odložil, kakor da bi mu jo bili sedaj zavrgli, kajti še nedavno izrazil se je zjutraj pri zajutruku, da bi mu državni zbor silno vstregel, če bi mu to postavo sprejel. Radi priznavamo, da bi bila taka postavba v resnici koristna, ker bi vendar-le anarhiste in nihiliste nekoliko bolj v redu držala; sicer si bo pa Bismark tudi tukaj po stari navadi pomagal, da postavba doseže. Dobička posebnega pa od nje ne bo na Rusija in ne Nemčija imela, kajti pač mora prvi kakor drugi popolnoma enako biti, ali ima namesto anarhistov ravno tako podivjane nihiliste v deželi ali pa prve. Tudi se pozneje tak tič jako

težko vjame, kedar je že čez mejo, ako sam nazaj ne pride. Zveza med njimi je po vseh deželah tako trdna, da nihče svojega sodruga ne izdá; k večem še le tedaj, če si misli svoje malovredno življenje s tem rešiti.

Angleški časnikarji si zopet vestno prizadevajo dobro sporazumljenje, ki se je z veliko težavo med Angleži in Rusi napravilo, kolikor mogoče omajati in vničiti. Angleška vlada je namreč diplomatična pisma afganskega vprašanja se dotikajoča izdala v posebni „višnjevi knjigi“. Komaj je ta zagledala beli dan, že so časnikarji planili po nji, kakor lačni psi po oglodani kosti. Rusom očitajo predrznost, neodkritosrčnost in krivične napade, britansko vladu imenujejo pa slaboumno, lahkoverno in brez mere prizanesljivo. Višnjeva knjiga ni drugega nego priznanje brezmerne propada, ki so ga Angleži v Afganistanu doživeli ter je za veliko britansko čast tako poniževalna in razžaljiva, da se le z ojstrino orožja popraviti dá. Naj vlada hodi svojo pot, ne da bi se za Ruse kraj brigala, še manj naj jim pa kaj zaupa, če se hoče občutljive zgube obvarovati. Če se bodo Angleži vedno Rusom prijenljive kazali, bodo poslednji brez posebnih težav kmalo pred Indijo stali; potem naj pa Angleška gleda! V Afganistanu imajo še krepkega zaveznika, skoraj da neprestopne gore afganske, ki se bodo z njimi in z Afganci v zvezi proti prodirajočim Rusom borili, v Indiji bi morda tudi že Afgance proti sebi imeli itd. Če se že ni vsled tega vojska med Rusi in Angleži vnela, ni krivda angleškega časnikarstva. Čudno; je mar li tako šuntanje in šeuvanje naloga časnikarstva? Gotovo ne; pač pa vse kaj drugega, bodisi v nevarnih vojskih časih, v volilnih borbah, narodnem prepiru, ali kakoršnjem koli nemiru. A žalibog, da imajo podpihovalni angleški časnikarji toliko ponesemovalcev in tovaršev po svetu!

Izvirni dopisi.

Z Notranjskega, 19. maja. V dopisu z Notranjskega dne 15. maja t. l. v „Slov. Narodu“ št. 110 se jako surovo in neotesano zaletava bivši deželno-zborski kandidat v našega zasluženega poslanca g. Adolfa Obrezo. Dopisnik tava vedno okoli po deželi in zdražbo med ljudstvom prereja, med tem pa popolnoma neresnična poročila v njegov „Leibjournal“ „Slov. Narod“ pošilja. Tako je tudi dne 14. t. m. v Bistrici nekoga poslal (Če ni bil sam? Vredn.) z namenom, da bi razgovor, kterege je imel g. Adolf Obreza s svojimi prijatelji o bodoči volitvi državnega poslanca, preprečil, z besedo, „škandal“ napravil. In res, ko je g. Obreza pričel govoriti, ni nihče drugi ugovarjal in sikal kot poslanih nekdo sam. On je otrobe vezal o Predilski železnici, za ktero bi bil neki g. Obreza, ne da bi pri tem govorjenju premislil, da železnica Trst-Hrpelje je ravno pričetek železnice Trst-Loka.

Gosp. Obreza sam je bil v železniškem odseku državnega zbora in iz njegovega poročila za leto 1884—1885 je razvidno, da je vlada sama za to črto in da je dotični predlog državnemu zboru predložila. Toraj je vsa agitacija, da bode gosp. dr. Dolencec Razdrteem železnico pridobil puhla in je namenjena le ljudi slepiti.

Dopisnik nadalje imenuje govor gosp. Obreze, kterege je imel v Bistrici, jalov. — Mi moramo to odločno zavriniti; govor ni bil le stvaren, ampak tudi jako podučljiv. Da je pa g. Obreza nehal govoriti, je vzrok temu, da ga tistih nekdo s svojim surovim obnašanjem ni pustil nadaljevati. Domači volilci so ga sicer dobro zavrnil, a to se na pol omikanih ljudi ne prime.

Govor g. Obreze je bil živahno odobran in na sikanje nekoga so zbrani volilci odgovarjali s krepkimi „živio“ naš državni poslanec Obreza, tako, da jo je tisti vsiljenec s svojimi zvesto mu vdanimi 5 Zagoreci in Knežani iz dvorane popihal. Dopisnik pravi nadalje, da je ogromna večina Notranjskih posestnikov odločno proti g. Obrezi. Tu je dopisnik zopet kozla vstrelil in laž za resnico postavil. Se vé da, ko bi bili posestniki Notranjski vsi takih misli, kakor je lanski, v pritožbi nesrečnih bosenskih voznikov dobro znani deželno-zborski kandidat in dopisnik, potem bi dr. H. Dolencec gotovo že pred 6. leti v državnem zboru sedel. Toda hvala Bogu, stvar stoji ravno nasprotno; občna nevolja vlada proti novemu kandidatu, e. kr. sodniškemu adjunktju dr. Dolenceu, ker hoče s svojo kandidaturo spodrinuti našega skušenega poslanca g. A. Obrezo. Zapeljivci lovijo glasove po celi Notranjski in obljubujejo gradove in se vozijo že skoraj 14 dni od Poncija do Pilata, g. Obrezi tega ni potreba. — Gosp. A. Obreza je bil v hudih časih naš kandidat; se je leta 1877 pri deželno-zborski volitvi žrtvoval;

je vedno v zbornicah kot zvest naroden poslanec deloval, do zdaj že zadosti zmožnosti in parlamentarne skušenosti pokazal, in zdaj naj bi ga nehvaležno od sebe pahuili? Nikdar ne; ampak na dan volitve bomo pokazali, da smo res zavedni narodni Notranjci s tem, da bomo g. A. Obrezo državnem poslancem izvolili. Ne zametavajmo naših skušenih prvoboriteljev, kajti to bi se znalo nad nami bridko maščevati, a bilo bi prepozno.

Z Notranjskega, 19. maja. (Volitve.) 18. t. m. so volili osem volilnih mož v Hrenoviški županiji. Ljulika se je sejala na tihem že dva meseca; in dobro je poguala. Iz skrajnih koncev županije prignali so na vozovih vse staro in mlado, zdravo in nezdravo k volitvi, ko so tudi s pijačo in obljubami volilce slepili. Ribniške svetinje so si zaslužili nekteri in ljudstvo se jim je vsedlo na limance. Ko se bodo streznili od žganja, pive in vina, bodo pač začudeno gledali, kaj se je zgodilo. Obče je znano, da Ubeljci in Razdrci se med seboj grozno črtijo, ali za čas volitev so si podali roke, sklenili zvezo sramotno, k tej zvezi so pristopili Podgorci in nekteri nehvaležniki; pokopali so konservativno strano. Videlo se bo, kaj dobrega jim prinese dr. Dolencec, ako bo državni poslanec. Vse je pijano od obljub, da dobimo železnico, ki bo Nanos planirala ter oskrbljevala promet s kamenjem in peskom; davki se bodo odpravili ali vsaj znatno znižali; dedinskih odstotkov ne bode treba nič več plačevati; legalizacija bode odpravljena. Dragi čitatelj! kaj ne, zlata doba bode našim ubogim Notranjcem napočila? Iz srea jim jo privošimo, pa ne samo sebi, ampak tudi vsem Slovencem; potem bomo lahko skladali za „Narodni dom“, da bomo rešeni vseh bremen. Evangelija in evangeljskih oznanovalecev ne potrebujemo več; agitatorji, znani, da se cerkve in njenih pomočkov ogibljejo, imajo več veljave, kot največji dobrotniki, od katerih je tudi znano, koliko so dobrega storili. Pred leti smo rekli: Zdaj imamo boj z nemčurji; ako te potlačimo, se bomo med seboj klali. To je slovanska složnost, — ktera se vedno ponavlja.

Nebo nam je nemilo; dežuje strašansko, zlasti pa v dan volitve, hoče menda sramotno nesnago poplahniti. Naj zadostuje za danes, ker sram me je, Vam več pisati.

S Štajarskega, 13. maja. (Pastirski list Graškega knezoškofa dr. J. Zwerger-ja.) „Duhovnik se nima pečati s politikom, on naj moli in zakramente deli, politik naj pa drugim prepusti, politika ni za cerkev ali za pridišnico.“ Tako in enako so pisali pred nekterimi leti židovski listi katoliškemu ljudstvu, svojemu vernemu občinstvu in po navodu teh listov je govorila in besedila vsa liberalna vojska. Kar so pisali ti Dunajski listi, to je bila marsikteremu dogma in zato gorje onemu, ki se ni ravnal po tem predpisu. Koliko jih je pač takrat preslišal „pater“ Greuter, od židov zlobno tako imenovan, kaka povodenj psovk in ostudnega grdenja se je takrat razlila nad glavo Dunajskega duhovnika A. Wiesinger-ja, ker je storil samo svojo dolžnost in je s pridišnice svoje poslušalce opozoril na nevarnost, ki preti iz brezverskih listov njihovi duši. To je bil krik in vik, ki se je razlegal izza plota židovske nesnage. Ali časi se spreminjajo in drugi časi druge navade! Danes, ko še nismo praznovali osmine po pogrebu „ranjkega“ liberalizma, se za take reči še najbolj zagrizeni in najbolj strastni izmed strastnih bralcev „Tagblattovih“ ali „Neue freie Presse“ ne menijo posebno. Tedaj tudi židje in požidenci se česa navadijo!

Kdo bi si bil pač nadjal pred nekterimi leti, da bodo liberalni nauki v tako kratkem času zgubili svojo mikavnost, in da bodo — ne „vročekrvni mladi kaplani“ — ampak skušeni in postavni škofje s pridišnice ljudstvo podučevali o volitvah in jim svetovali, koga naj volijo, da bo njihova vest mirna. In vendar, to se je zgodilo in se bo še godilo brez ozira ali je to cerkvenim nasprotnikom prav ali ne. Pastirski list zastran volitev je izdal pokojni Linški škof Rudigier, izdala sta ga tirolska vladika s Solnograškim nadpastirjem skupaj in pred nekoliko dnevi je izdal enak pastirski list kardinal Gangelbauer, škof v Novem Jeruzalemu, ktero ime se kaj dobro prilega našem Dunaji. Na židovskem Dunaji tedaj učí nadškof s pridišnice volilce, kako naj volijo, in časnikarski židje molče o tem! Ali ni to čudno, ali ni to velika sprememba v zadnjem času! Preden pa iz pastirskih listov daljših nam krajev kaj slišimo, čujmo prej glase nam bolj bližnje.

Graški knezoškof, dr. J. Zwerger, je še na potovanju na svoje ovčice mislil ter poslal iz Rima, kamor se je vladika v družbi Ljubljanskega knezoškofa podal, da skaže sv. Očetu dolžno čast, svojim škofijanom lep opomin o volitvah. V začetku pravi prevzvišeni vladika, da so prišle volitve zanj nepričakovano hitro in da mora zato iz Rima podučiti svoje vernike zastran volitev. Volitve imajo namreč vsestransk nezmeren pomen in velika odgovornost čaka pred Bogom vsakega volilca in tudi njihovega dušnega vodnika ravno zaradi volitev. Na to razlaga škof, da so te volitve važne za vsakega, za volilce same, njihove otroke in otrok otroke, za vse sodeležane in za vse Avstrijce. Te volitve so važne za časno življenje. Volitveno djanje je sicer hitro končano, in pravica poslančeva traja le šest let. Ali nasledki postav, ktere poslanci sklenejo, zamorejo prav dolgo trajati in prav dolgo, da, še celo stoletja koristiti ali škodovati.

Te volitve so važne za večnost, ker postavodajalstvo se peča s premnogimi zadevami, ki veliko vplivajo na vaš in vaših otrok dušni blagor. Od zibelke do groba vplivajo postave na človeka, posebno pa vplivajo na krščansko vzgojo v šoli. Kakoršnje so postave, tak je njihov sad; one morejo dosego božjega blagoslova za ta in oni svet zelo polajšati ali ovirati.

Zato je zelo važno in nas čaka velika odgovornost pred Bogom, kake poslance in postavodajalce si izberemo in volimo.

Ali kako bote pa našli prave može in kako morete storiti, da dobé ti pravi može večino glasov. Prav malo jih je med vami, ki poznajo najspodobnejše može in nihče ne more sam večino glasov za-nje pridobiti.

Zato je nekoliko konservativnih in vam dobro znanih mož osnovalo konservativni volilni odbor, ki vam bo naznanil sposobne može, ktere vi enoglasno volite.

Držite trdno in zvesto skupaj in vsi brez izjeme dajte vaše glasove samo onim možem, ktere priporoča konservativni volilni odbor. Ne dajte se z zapeljevanjem, prigovarjanjem, ali po kateri drugi poti, naj se vam tudi boljša zdi, zapeljati, da bi razcepili vaše glasove. Ako bote tako zvesto skupaj držali in edino volili vsi enega in istega moža, bote brez dvoma zmagali. Na ta način skrbite najboljšo za vaš blagor in odgovor pred Bogom vam ne bo težak.

Ali še nekaj je posebno važnega. Vsi volilci morajo voliti iti. Za dan volitve ni nobenega družega opravila, ki bil tako važen, kakor ravno volitev.

Nihče naj ne misli: kaj je med tolikimi volilci na mojem glasu ležeče? Ravno narobe, od enega samega glasu je večkrat prav veliko ali pa še vse odvisno. Nihče ne more in ne sme odgovornosti pred Bogom prevzeti, da ravno zavoljo njega ni bil izvoljen pravi, konservativni kandidat. To še ni dosti, da spolnijo drugi svojo dolžnost in storé dobro; ti sam moraš to storiti in moraš zato veselje in blagoslov in plačilo od Boga prejeti.

Ker pride pa ves blagoslov pri volitvah, kakor tudi pri šestletnem poslančevem delovanju od Boga, zato moramo tudi Boga prositi, da dá k temu svoj blagoslov. Enake molitve premnogi že dalj časa opravljajo in sv. Oče so z veseljem sprejeli to radostno poročilo in dotičnim podelili svoj blagoslov. Od zdaj naprej notri do takrat, ko bodo volitve srečno končane, molimo toliko bolj goreče.

In ker očitna, skupna molitev pri Bogu posebno veliko premore, zato odločim, da naj se v vsaki farni cerkvi po celi škofiji vsaj za eno uro izpostavi presveto Rešnje Telo in oznani ljudstvu očitna molitvena ura.

Božji blagoslov in milost naj pride nad nas vse, zdaj in na veke. Amen.

To je navod za prihodnje volitve Graškega knezoškofa, po zunanje sicer kratek a poln tehtnih naukov. Naj tudi nam veljajo ter nas potrjujejo v naukih, ki smo jih že prejeli od našega mil. knezoškofa ravno pretekli teden.

Zlasti pa naj nam velja nauk: Bodite edini in dajte brez izjeme vsi svoje glase kandidatu, kateri vam je priporočen po konservativnem volilnem odboru. Nesramno je že, kako nekteri uboge volilce begajo z vsemi ne jako nravnimi pripomočki ter tako neslogo in nemir gojijo in nadomestujejo svojega očeta satana. Glejte, komu bote verjeli! Če govorijo škofje na eni strani,

na drugi pa nepoklicani zapeljivci, menda izvolitev ni težavna!

Domače novice.

(Grof Hohenwart.) Marsikdo bo začudeno pogledal, ko bode zapazil, da volilni odbor grofa Hohenwarta v dveh okrajih priporoča za poslanca, namreč v kmečkih občinah gorenjskih, ki jih je zastopal do zdaj in v mestu Ljubljanskem. Toda Gorenjci ga nečejo popustiti ter so ga zaupni može soglasno priporočali tudi za bodočo volitev, Ljubljanski volilci pa so si ga tudi včeraj soglasno (per acclamationem) zbrali za svojega kandidata. Volilni odbor, ki izvršuje to, kar zahteva večina volilcev, toraj ni mogel drugače, kakor da ga po soglasni želji zaupnih mož gorenjskih in po soglasnem sklepu volilcev Ljubljanskih priporoča v obeh volilnih okrajih, kjer bode gotovo izvoljen soglasno. Po dovršeni volitvi se bode prevzvišeni gospod grof odločil, ktero poslanstvo hoče obdržati, drugo pa bode odložil, in volilci si bodo potem izbrali družega kandidata. Za grofa Hohenwarta je ta dvojna mu ponujena kandidatura najlepši dokaz velikega zaupanja, ki ga ima pri svojih rojakih. Med tem, ko dosedanji voditelj nemške liberalne stranke, dr. Herbst, čedalje bolj zgublja zaupanje in mu njegov dosedanji volilni okraj obrača hrbet, ter ga sili v drugih okrajih iskati zavetišča, voditelju dosedanje večine državnega zbora ob enem dva okraja ponujata poslanstvo in tekmujeta med seboj, kdo izmed njiju ga bode imel imenovati svojega poslanca. Prepričani smo, da bi si tudi vsi drugi naši volilni okraji šteli v največjo čast, ko bi ga zamogli imenovati svojega zastopnika. V tolažbo pa naj jim bode, da grof Hohenwart v državnem zboru ni samo zastopnik enega okraja, ampak zastopnik cele dežele Kranjske.

(Odbor „Narodnega doma“) naznanja, da se je vsled želje več društvenikov preložila seja občnega zbora z dne 26. t. m. na dan 31. t. m. ob 11. uri dopoldne v Čitanični dvorani s sledečim dnevnim redom: 1. Predsednikov nagovor. — 2. Poročilo tajnikovo. — 3. Poročilo blagajnikovo. — 4. Poročilo pregledovalnega odseka. — 5. Volitev predsednika. — 6. Volitev upravnega odbora. — 7. Volitev pregledovalnega odseka. — 8. Posamezni nasveti društvenikov. — Vsi p. n. gospodje društveniki so toraj vljudno vabljeni, da se vdeležé tega občnega zbora v polnem številu.

V Ljubljani, 20. maja 1885.

Za upravni odbor društva „Narodni dom“:

Dr. K. vitez Bleiweis-Trsteniški, Dr. Al. Mosché,
podpredsednik, predsednik.

(Volitev 6 volilnih mož v Dobrničah) vršila se je včeraj. Kakor se nam telegrafično poroča, je vseh 6 za izvolitev kneza Windischgrätzta; ravno tako 4 volilni može iz občine Ambruške.

(Podrla se je) z velikim ropotom včeraj popoldne ob 3/4 škarpa pod vrhom za mestno hišo na cesar Josipovem trgu. Sreča, da se je včeraj podrla in ne že predvčeranjem, ko je bila cela hiša polna peric, kajti podrta škarpa porušila je tudi del zidú te hiše na strani proti bregu.

(Jenkov „Naprej“) preložil je Slovenec gospod Andrej Jurtela letos, ko je pesen na 16. maja svojo 25letnico doživela, na angleški jezik, in je, kakor „Slovan“ poroča, ravnokar izšla skladba in besede slovanske himne v Londonu.

(40letnice) državnega službovanja praznoval je včeraj uradnik c. kr. okrajnega rudarskega urada, g. Alojzij Schaffennath. Ker je jubilar ob enem tudi podpredsednik tukajšnjim veteranom, so mu leti dostojno ovacijo napravili.

(Službo) okrajnega sodnika v Tržiči dobil je okrajne sodnije pristav, gosp. Ivan Pichler, v Kamniku.

(Imenovanje.) C. kr. okrajne sodnije pristav v Tržiči na Goriškem, g. Karl Dejak, imenovan je za sodnega adjunkta pri deželni sodnji v Trstu.

(Odlukovani železničarji.) Za zasluge pri zgrabi Tržaške nove luke dobila sta višja nadzornika južne železnice v Trstu gg. Miroslav Bömches in pa Josip Hainisch viteški križ Franc Josipovega reda; inženir južne železnice, g. Josip Krause zlati križec s krono za zasluge in železnični paznik Jurij Moraitti srebrni križec.

(V topniškem kadetnem zavodu) na Dunaji bode letos blizo za 80 gojencev prostora praznega. Kdor bi želel tjakaj v prvo leto, mora dokazati, da

je pet gimnazijskih ali pa realnih razredov dobro dovršil; zadosujejo pa tudi štirje z odliko. Za vstop v drugo leto zahteva se dobro dovršena srednja šola. Prošnje naj se vlagajo do 1. avgusta na „Commando der Artillerie-Cadettenschule in Wien (Arsenal). Poduk traja štiri leta, po katerem se gojenci za kadete in častniške namestnike k raznim topniškim oddelkom razpošljejo, kjer potem postanejo častniki.

Telegrami.

Dunaj, 19. maja. Jutri bodo obesili morileca Bednarzika, ker se je obsodba po vseh inštancah potrdila.

Praga, 19. maja. Dninar Hrdlička je bil zaradi umora soglasno obsojen na smrt.

Berolin, 19. maja. Cesar je že zopet bolehen, ravno tako Bismark, kateri je na svojo novo grajščino Schönhausen odšel.

Umrli so:

15. maja. Jožefa Velkaverh, delavčeva hči, 2 1/2 leta, sv. Florjana ulice št. 16, davica. — Apolonija Zakotnik, gostija, 44 let, Kravja dolina št. 11, pljučni edem.

16. maja. Ana Mazek, čevljarjeva žena, 65 let, Turjaški trg št. 1, kap. — Anton Mestek, delavčev sin, 4 mes., Tržaška cesta št. 26, driska.

Tujci.

18. maja.

Pri **Maliču:** Oskar Borges, trgovec, iz Draždan. — Dostal, c. k. vladni svetnik, z Dunaja. — Schoppel in Wenier, trg. pot., z Dunaja. — Ad. Baumgartner, vpok. ravnatelj, s hčerjo, iz Gradaca.

Pri **Stonu:** Jurij Stubenvoll, gled. agent, z Dunaja. — Morie Steinhart, železn. uradnik, iz Gradaca. — Adolf vitez Maek, zasebnik, iz Gradaca. — Marija Lippich, zasebnica, iz Gradaca. — Ljud. vitez Galateo, c. k. nadporočnik iz Brikena. — Franc Bohine, župnik, od Sv. Križa.

Pri **Bavarskem dvoru:** Josipina Türk, Hermina Warthol in Cecilija Vedl, zasebnice, iz Gradaca.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

20. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 35 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 75 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 " 75 "
Papirna renta, davka prosta	98 " 35 "
Akcije avstr.-ogerske banke	859 " "
Kreditne akcije	287 " 90 "
London	124 " 50 "
Srebro	— " "
Francoski napoleond.	9 " 85 "
Ces. cekini	5 " 85 "
Nemške marke	60 " 90 "

Žitna cena.

Pšenica banaška 1 hkl. 9 gl. 08 kr., — domača 7 gl. 26 kr. — Rž 6 gl. 26 kr. — Ječmen 5 gl. 10 kr. — Ajda 5 gl. 78 kr. — Proso 6 gl. 60 kr. — Turšica 5 gld. 78 kr. — Oves 4 gl. 12 kr.

Križev pot,

še precej dobro ohranjen, za cerkev srednje velikosti, je za prav nizko ceno naprodaj. Več pové vredništvo „Slovenca“. (1)

Lepo posestvo,

obstoječe iz gospodarskega domu s štirimi sobami za vsak posej sposobnimi, 1 kuhinjo, 3 kletmi, 3 gospodarskimi poslopji, 1 strojiščem; pri tem je 13 oralov polja, travnikov in gozda, vse skupaj ležeče. Celo posestvo je jako ugodno za **usnarje**, za druge obrtnike ali pa tudi za kakega penzionista, ker leži v trgu Lemberg ob novotrasirani železnici Poličane-Slatina, ter velja le 3200 goldinarjev. Polovica cene lahko ostane vknjižena na posestvu. Več se lahko izvé v „Katoliški Tiskarni“ v Ljubljani. (1)

Ivan Lapajne v Krškem

je izdal in ima v zalogi sledeče (9)

knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena — gl. 80 kr.
b) Prvi poduk	— " 60 "
c) Fiziko in kemijo	— " 60 "
d) Prirodopis	— " 56 "
e) Zemljepis	— " 26 "
f) Geometrijo	— " 24 "
g) Malo fiziko	— " 23 "
h) Domovinoslovje	— " 20 "
i) Pripovedi iz zgod. Štajerske	— " 6 "
j) Opis krškega okraj. glav.	— " 30 "
k) Zgodovina štaj. Slovencev	1 " 20 "

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne **pisanke in risanke**, mali slovenski zemljevid **kranjske dežele** z deli sosednih kronovin, cena 1 kr., ter slovensko-nemški zemljevid **Avstrijsko-Ogerske**, cena 1 kr., in zemljevid **Krškega okrajnega glavarstva**, cena 5 kr.